Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.364/938

Nr. 176 Miercuri 28 Iunie 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA:
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA:
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITĂȚI
Lei 3500 pe an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni 450 lei
12 luni 800 lei.
U. COPIILOR 6 L 400 lei-12 l. 800, RADIO U. 6 L. 600 lei-12 l. 1000, Z. ȘTIINȚELOR 6 L. 600-12 l. 1000 lei. VESELIA 6 l. 450-12 l. 800 lei.
TR. SUFLET 6 l. 320-12 l. 600 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10; SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU
BIFOR

ADĂPOSTURILE

Ziarele publică zilnic sfaturile Apărării pasive cu privire la obligația pentru toată lumea ca, de îndată ce s'a dat alarma, să se adăpostească. Neglijența este extrem de primejdioasă și în comunicatul Apărării pasive publicat în ziarele de ieri s'a arătat că din pricina că mulți n'au respectat sfaturile date, au fost în unele orașe ale țării, sute de victime.

Intr'adevăr sunt oameni cari își închipue că dau dovada de curaj sfidând primejdia bombardamentelor și refuză să execute dispozițiile și sfaturile ce se dau zilnic.

Pe unii îi interesează spectacolul luptelor aerine și stau prin curți privind spre cer, socotind că vor avea destulă vreme să se refugieze în adăpost în ultimul moment. Asemenea imprudențe n'au nici o scuză și după cum se spune în comunicatul pe care l-am publicat și noi ieri, „nimeni nu trebue să piardă din vedere nici un moment că suntem în război și că a da dovadă de neînțelegere, nepăsare sau imprudență însemnează a face jocul inamicului".

Este însă o chestiune asupra căreia ținem să atragem atențiunea celor în drept. La cele mai multe adăposturi mai ales ale instituțiilor publice și ale blocurilor, s'au înființat bilete de intrare în adăpost fie pentru funcționarii acelor instituții, fie pentru locatarii blocurilor. In acelaș timp s'au eliberat bilete de intrare în aceste adăposturi și locatarilor din străzile apropiate. Este desigur o măsură de precauțiune necesară fiindcă aglomerația prea mare într'un adăpost poate provoca accidente. Totuși trebue să se găsească și posibilitatea pentru adăpostirea populației flotante. In ultimul timp alarmele au fost date la ore când circulația pe străzi este destul de mare, fiind orele de lucru mai ales la autorități. Ce face cetățeanul care este surprins de alarmă pe stradă sau la instituții publice și care nu are biletul de intrare la adăposturile din apropierea locului unde se găsește?

Sfaturile Apărării pasive îndeamnă pe toți să se adăpostească *„de îndată"* ce s'a dat semnalul de alarmă. Neavând bilet de intrare, cetățenii surprinși pe stradă vor fi împiedicați să intre? Ar fi neuman, mai ales că printre aceștia pot fi femei, bătrâni și copii pe cari alarma îi impresionează mai mult și cari nu pot ajunge repede la locuința lor sau la adăpostul lor obicinuit.

Trebue neapărat să se găsească o soluție potrivită și pentru aceste cazuri fiindcă, după cum am mai spus în fața primejdiei de moarte toată lumea este egală. S'ar putea, de pildă, deschide în adăposturile mari, intrări speciale pentru flotanți fără bilete de intrare, rezervându-li-se în interiorul adăposturilor spații speciale. Dealtfel aglomerația ce se produce la intrările adăposturilor când sună prealarma și mai ales alarma, face aproape imposibil controlul biletelor și se pot produce incidente regretabile.

Stabilindu-se intrări speciale pentru cei cu bilete și pentru cei fără bilete, ordinea va fi mult mai ușor menținută și toată lumea ar putea pătrunde în adăpostul public din apropierea locului unde a fost surprinsă de alarmă. Desigur se pot găsi și alte soluțiuni pentru a pune în concordanță obligația pentru toată lumea de a se adăposti de îndată ce s'a sunat alarma cu necesitatea de a se înlătura neajunsurile unei aglomerații prea mari în adăposturi. Este însă absolut necesar să se găsească o soluție.

HARTA FRONTULUI ITALIAN

CUM S'AU DESFĂȘURAT LUPTELE LA CHERBOURG

Berlin, 26 (Rador). — După ce armata nord-americană și-a adus în cursul nopții trecute toate armele ei grele în poziție, îndreptându-le contra frontului terestru dela Cherbourg, în după amiaza zilei de 25 Iunie a fost deslănțuit un tir extrem de violent împotriva tuturor părților orașului, centrul de greutate principal fiind la marginea de sud-est a Cherbourgului.

Pe la amiază fortificațiile din cartierul portului au fost supuse unui tir foarte puternic executat de artileria grea navală.

Câteva ore mai târziu, au pășit la atac dinspre sud-est formațiile de infanterie și tancuri americane din zona Octeville.

S'au înregistrat grele lupte îndârjite și sângeroase în cursul cărora rândurile puternic rărite ale apărătorilor germani au luptat cu o îndârjire extremă.

In eroice lupte din imediată apropiere, grenadierii germani au nimicit cu mijloace explozive numeroase tancuri americane. Ei nu au putut însă împiedeca pătrunderea carelor blindate inamice în oraș, de oarece până la urmă forțele germane nu au mai avut muniții.

Știri complimentare cu privire la terminarea acestei lupte nu există actualmente.

In fața puternice presiuni superioare, indeosebi de arme grele și de forțe aeriene, este de presupus că americanii ar fi trebuit să reușească că cucerească orașul Cherbourg încă din cursul zilei de 25 Iunie oraș care, după ordinul inițial al generalului Eisenhower, trebuia să fie luat cu asalt încă dela 9 Iunie.

FORȚELE GERMANE AU RĂMAS FĂRĂ MUNIȚII

Berlin, 26 (Rador). — O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de agenția „D. N. B.", anunță:

Cu privire la luptele ce au avut loc Duminică pentru stăpânirea portului Cherbourg se află următoarele amănunte:

După ce forțele blindate ale infanteriei americane reușiseră să intre în oraș prin sud și sud-est grație formidabilei lor superiorități, nu mai rămânea decât chestie de ore până în clipa când apărarea germană, care fusese mult slăbită, avea să rămână fără muniții.

Forțele aeriene aliate au bombardat toate instalațiile de apărare și ruinele orașului fără întrerupere, iar aviatori americani sburând la mică înălțime au intervenit mereu în luptele terestre roind în formațiuni dense și atacând cu armele de bord în vreme ce o formație de avioane de vânătoare anglo-americane împiedecau orice întărire a apărării aeriene germane.

In acelaș timp, vasele aliate de război au luat sub focul lor și al tunurilor de cel mai mare calibru dela mare distanță, atât orașul, cât și cartierele portuare, astfel încât apărătorii germani aveau și înapoia lor focul adversarului. Cu toate acestea ei s'au bătut cu înverșunare pentru fiecare grup de case, pentru fiecare cartier al orașului, provocând formațiilor blindate și infanteriei americane atacatoare pierderi sângeroase excepționale de ridicate. Numeroase care blindate au intrat în câmpuri minate și au provocat distrugerea cu dinamită a unei întregi serii de case a căror ruine barau drumul.

Pierderile forțelor maritime aliate au fost deosebit de mari cu ocazia încercării făcută în cursul după amiezii de a se forța portul Cherbourg. Bateriile de coastă ale marinei au scufundat în scurt timp două crucișetoare dintre cele mai mari. Prin loviturii în plin, atingând în acelaș timp și mai multe alte unități mai mici, astfel încât forțe de atac anglo-americană a fost nevoită să se întoarcă din drum în cea mai mare grabă.

Spre ora 6 după amiază, americanii au ajuns prin lupte terestre în regiunea arsenalului pentru stăpânirea căruia s'a dat o luptă deosebit de violentă și crâncenă. O încercare de răsturnare a garniozanei germane a arsenalului făcută prin surprindere a eșuat cu pierderi sângeroase pentru inamic.

Numai după ce mai multe baterii grele au fost puse în poziție, atacatorii au putut ocupa centrul de apărare al orașului. Spre ora 8 seara, începeau ultimele lupte pentru stăpânirea Cherbourgului. In acea clipă, resturile garnizoanei germane trimeteau următoarea radiogramă:

„Ultima luptă pentru posesiunea Cherbourgului a început. Generalul se bate alături de soldații lui. Trăiască Fuehrerul; Trăiască Germania!".

Teritoriul orașului Cherbourg se găsește de atunci în mâinile aliaților, care au avut nevoie de o înzecită superioritate în soldați și arme pentru a ocupa abia la 25 Iunie orașul pe care ar fi trebuit să-l ia la 9 Iunie.

Vârful de nord-est al peninsulei Cotentin și mica peninsulă Jobourg, care se află mai la nord-vest, sunt menținute în stăpânirea germanilor ca și până acum. Deasemeni fortul Roule, aflat pe șoseaua Cherbourg-Valogne, a putut rezista americanilor în timpul nopții. Se presupune că luptele vor continua deci în această regiune îndepărtată.

APĂRAREA ARSENALULUI

In același fel s'au desfășurat și operațiunile din jurul postului de luptă al comandantului german, care a respins cu grenadele de mână și cu alte mijloace de luptă apropiată toate înaintările inamice.

Americanii au suferit prin aceste acțiuni de luptă pierderi atât de grele încât s'au abținut de a mai ataca în cursul nopții.

Astfel, americanii au reușit să intre în posesiunea celei mai mari părți a orașului Cherbourg, dar nu au putut pune încă mâna pe port și pe celelalte instalații de pe coastă.

Și într'o parte a cartierelor mărginașe ale orașului se mențin ca și până acum cuiburile de rezistență germane.

CAPITULAREA GARNIZOANEI

Berlin 26 (Rador). — O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de agenția D. N. B., anunță:

Comandantul german al orașului Cherbourg a refuzat tacit cererile repetate făcute de americani pentru cedarea orașului și capitularea garnizoanei.

De fapt garnizoana germană a apărat orașul până la ultimul cartuș și până la ultimul obuz, dând numeroase lupte înverșunate cu baioneta pentru stăpânirea cuiburilor de rezistență. Numai după ce se sfârșiseră ultimele posibilități de apărare în regiunea orașului, cei câteva mii de oameni care țineau piept atacatorilor Cherbourgului au putut fi dați peste cap.

Din celelalte sectoare ale frontului capului de pod se anunță că luptele începute Duminică dimineața au fost deosebit de violente lângă Tilly.

După o foarte puternică pregătire de artilerie, însoțită de atacuri neîntrerupt a numeroase aparate de bombardament și de vânătoare, britanicii au atacat în regiunea Tilly pe un front de 50 km., reușind să câștige câteva sute de metri de teren. Luptele au durat în tot timpul zilei și al nopții. Ele au fost reluate azi dimineață cu o mare intensitate.

La estuarul Orne, bateriile grele germane au luat sub focul lor, cu o mare eficacitate, unitățile de debarcare britanice de pe plaja Rivabella.

Patru corăbii de debarcare supraîncărcate au fost scufundate. Trei bărci încărcate cu aruncătoare de grenade au fost incendiate.

CADEREA ORAȘULUI TILLY

Berlin 26 (Rador). — Orașul Tilly din Normandia a fost pierdut după o luptă îndârjită.

PRĂBUȘIREA UNEI CLĂDIRI

304 morți și 94 de răniți

Amsterdam, 26 (Rador). — **Corespondentul agenției „DNB" transmite:**

Serviciul britanic de informațiuni anunță din Schillono (Assam), că, în cursul unei violente furtuni însoțite de o ploaie torențială, o clădire de pe plantația de ceai dela Karimpur, la sud de Sylhet, în care se refugiase un mare număr de muncitori, s'a prăbușit.

Cu acest prilej, au fost omorîte 304 persoane și au fost rănite 94.

Alte șapte persoane au murit mai târziu în spital.

TEATRUL DE RĂZBOI DIN FRANȚA

MONT-SAINT-MICHEL

MINUNEA OCCIDENTULUI

Pe o stâncă uriașă de granit ce se ridică din fundul mării și care sfidează cu dispreț valurile năprasnice ce se năpustesc asupra ei cu o iuțeală ce întrece, în timpul fluxului, fuga unui cal în galop, e clădită „Minunea Occidentului", falnica mânăstire MONT-SAINT-MICHEL.

Am povestit, în articolul trecut, frumoasa legendă a localnicilor despre originea acestei clădiri uriașe, cu care nu se poate asemăna niciun monument din lume. O altă legendă ne spune că mânăstirea ar fi fost întemeiată, în anul 708, de Sfântul Aubert, episcopul din Avranches, în urma unei apariții a Arhanghelului Mihail. Călugări benedictini se instalară aci, dar, spre a apăra sfântul locaș de incursiunile Normanzilor, a trebuit să fie fortificat. Căzu totuși în mâna acestor năvălitori, cari se făcură apoi protectorii mânăstirii. Nu putem spune dacă e un fond de adevăr în această legendă, căci istoria e mută în această privință. Tot ce se știe cu siguranță e că mânăstirea (l'Abbaye) actuală datează din sec. al XI-lea, dar, fiind în parte distrusă, reclădirea ei fu întreprinsă în primul sfert al sec. al XIII-lea, când fură construite și fortificațiile ei. Adevărata frumusețe neasemănată a acestei clădiri o constitue biserica din etajul al III-lea, capodoperă a sec. al XIII-lea (1225—1228), în formă de dreptunghiu, lung de 25 de m. și lat de 14 m., cu 220 de mici coloane de granit roz, cu bolți frumoase, sculpturi, o friză admirabilă și inscripții. De biserică e lipită așa zisa „Minune" (la Merveille) — o adevărată minune arhitectonică — prinsă de stâncă, în partea despre Nord a insulei. Nu vom face aci descrierea tuturor sălilor, galeriilor și a diferitelor clădiri din mânăstire sau din preajma ei, căci nu ne propunem a scrie o călăuză a lui Mont-Saint-Michel. Lovită de multe ori de trăsnet, mai ales în sec. al XVI-lea, mânăstirea a avut mult de suferit de pe urma acestor atacuri ale fenomenelor atmosferice, dar stricăciunile au fost curând reparate, cu mult zel și pricepere, de arhitecți. In sec. al XV-lea, mânăstirea a avut de susținut multe lupte cu Englezii, cari stăpâneau atunci toată Normandia. In sec. al XVI-lea, în timpul războaielor religioase, Mont-Saint-Michel a trecut pe rând, când sub stăpânirea catolicilor, când sub aceea a protestanților. Mai târziu, istoria insulei prezintă mai puțin interes. Din timpul Revoluției franceze, Mont-Saint-Michel a suferit multe transformări. Revoluționarii au făcut din el o închisoare de Stat, după care, lăsată în părăsire, a început să se ruineze. Un decret al lui Napoleon III suprimă închisoarea, și de atunci Mont-Saint-Michel a rămas, ceeace este astăzi, o țintă a turiștilor veniți din toate colțurile pământului.

Până în sec. al XIX-lea, nu era ușor să ajungi la Mont-Saint-

(Continuare in pag. 2-a)

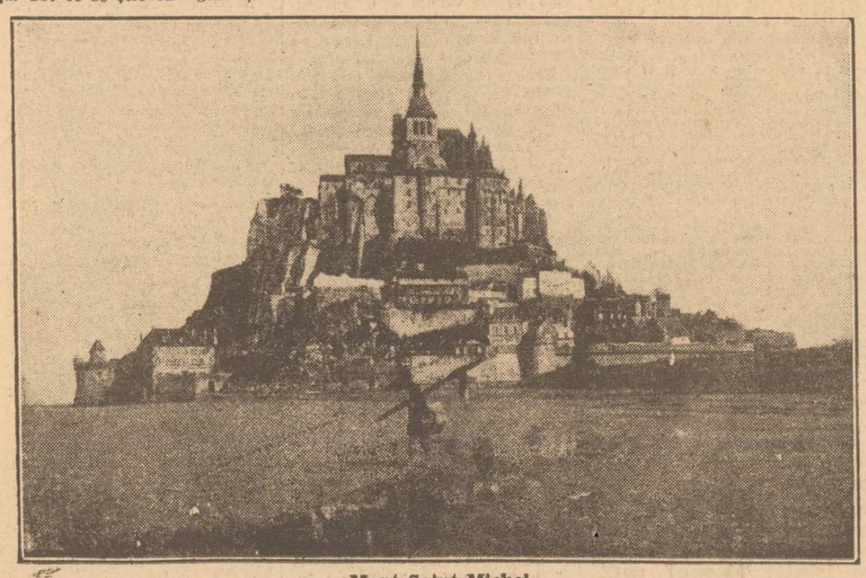

Mont-Saint-Michel

COMANDAMENTUL DE CĂPETENIE AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAȚIUNILOR DIN ZIUA DE 26 IUNIE 1944

Pe Nistrul inferior, în Basarabia de mijloc și în Moldova, nici un eveniment important.

Avioane nord-americane

au bombardat localități din Bulgaria

Sofia, 26(Rador). — Corespondentul agenției „DNB" transmite:

După cum comunică statul major bulgar, avioane inamice au zburat atât în ziua de 23 Iunie, cât și în ziua de 24 Iunie, dimineața, pe deasupra Bulgariei în drumul lor de ducere și de înapoiere din România.

In ambele zile, ele au aruncat bombe asupra câtorva localități din Bulgaria și în unele locuri au luat sub tirul armelor lor de bord, populația civilă.

Comunicatul oficial adaugă că, cu acest prilej, câteva avioane inamice au fost doborîte deasupra teritoriului bulgar.

Violente lupte aeriene in regiunea Vienei

Berlin, 26 (Rador). — **O știre a Biroului Internațional de Informații, retransmisă de agenția „DNB", anunță:**

In dimineața zilei de Luni au avut loc foarte violente lupte aeriene în regiunea Vienei și mai la răsărit deasupra Dunării.

Unitățile vânătorilor germani au intrat în contact cu formațiunile bombardierelor americane, care au operat incursiunea lor escortate de avioane de vânătoare. Focul apărării antiaeriene îndreptat asupra inamicului a fost extrem de concentrat.

In regiunea frontierei slovace, ca și în bazinul Dunării, s'au observat distrugerea mai multor avioane cu 4 motoare, dintre care două au explodat în plin sbor. Lipsesc alte amănunte.

Pierderile sovieticilor

in trei ani de război

Berlin, 26 (Rador). — **Cu privire la cifra pierderilor comunicate de Soviete cu prilejul împlinirii a trei ani de război germano-sovietic, agenția „D. N. B." află următoarele:**

In timp ce germanii au capturat nu mai puțin de 5.650.000 bolșevici, Sovietele cifrează pierderile lor totale la numărul de 5.035.000 oameni.

Cele mai grele pierderi ale armatei sovietice au fost înregistrate în primul an de război.

Dela 22 Iunie 1941 și până la 31 Decembrie 1943 au căzut în mâinilor germanilor 3.912.000 oameni. In această cifră sunt cuprinși între alții 665.000 și 657.000 capturați în dubla bătălie dela Viazma-Briansk, la 27 Septembrie 1941 și în marea bătălie de încercuire dela Kiev dela 19 Octombrie 1941, după comunicatele finale ale înaltului comandament al forțelor armate germane din aceleași date.

In 1942, cifra prizonierilor sovietici a mai sporit cu 1.500.000, astfel că la începutul lui Ianuarie 1943 mai mult de 5.300.000 bolșevici se aflau în lagărele de prizonieri din Germania.

De atunci, cifra de prizonieri a sporit. Afirmația serviciului moscovit de informațiuni că Uniunea Sovietică nu ar fi avut, în trei ani de război, ca pierderi, decât 5.300.000 oameni este complet absurdă, ținând seama numai de aceste cifre ale prizonierilor. Totuși, în cazul când bolșevicii, pentru a înșela publicul asupra pierderilor lor, nu socotesc și pe prizonieri în rândul pierderilor, ei socotind numai pe cei morți, rămâne că cifra pierderilor indicate de ei este mult mai puțin importantă decât pierderile lor reale, care sunt îndoite, adică cu sută la sută mai mari. Nu se exagerează socotindu-se numărul bolșevicilor uciși în cursul celor trei ani de război la cifra de 12.700.000 oameni.

Berlin, 26 (Rador). — **Cu privire la declarațiile biroului moscovit de informațiuni asupra pierderilor sovietice din cei trei ani de război, agenția D.N.B. află următoarele:**

In timp ce sovietici nu mărturisesc decât o treime din pierderile lor reale în vieți omenești, prizonieri și morți, pentru pierderile de care blindate, tunuri și avioane ele indică jumătate din pierderile lor efective.

După cifrele pe care autoritățile germane le-au putut stabili, Sovietele au pierdut în timpul celor trei ani de război 95.000 care blindate, 88.646 tunuri, dintre cari 35.810 tunuri anti-car și 4.266 tunuri de antiaeriene, precum și 57.954 avioane.

Situația Angliei, dacă aliații ar câștiga războiul

Geneva, 26 (Rador). — *Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:*

In adevăr, nu vor exita decât doar două mari puteri, în cazul când aliații ar urma să câștige războiul, și anume Uniunea Sovietelor și Statele Unite, — scrie deputatul Aneurin Bevan în revista Tribune, *— căci China ar fi prenumărată printre marile puteri numai din politețe", iar Anglia a încetat de a mai fi o mare putere.*

Desigur, continuă deputatul englez, va mai exista un imperiu britanic, dar în strategia lumii de mâine India, Australia și Canada vor putea colabora cu Patria-Mamă numai în cazul când Statele Unite ar îngădui acest lucru.

Angliei, cu cei 50.000.000 de oameni, ce scad mereu, i-ar fi însă imposibil să susțină egalitatea de drepturi față de Uniunea Sovietelor, cu o populație de 170 milioane oameni, și de Statele Unite, cu 130.000.000 oameni.

In plus, încheie revista engleză, la sfârșitul războiului, Anglia nu va mai avea buna sa stare economică din trecut și nu va mai dispune de izvoarele sale financiare.

Violente cutremure in Turcia

Istanbul, 26 (Rador). — **Corespondentul agenției DNB transmite:**

După cum anunță postul de radio Ankara, violente sguduiri sismice au avut loc în mai multe localități din Turcia: la Afion, Duminică la ora 5,30, la Balikasia la 7 și 15 și la Bohweyuek la 7 și 15 și la 10 și 30.

Prima sguduire a fost mai slabă. Nu s'au înregistrat stricăciuni.

MINUNEA DELA GOLEȘTI

de NAPOLEON N. CREȚU

Pentru cine nu crede în minuni, cele ce se pot vedea în Goleștii Muscelului — la câteva sute de metri atât de gară cât și de șoseaua națională București-Pitești — înseamnă o luminoasă desmințire. Firește, nu este vorba de o minune inexplicabilă și supranaturală, ci de o înfăptuire atât de frumoasă și grăitoare, încât poate fi considerată ca o admirabilă lecție de pietate față de trecut și, totdeodată, ca o afirmare în plin a acelui spirit de hărnicie constructivă pe care îl dorim atât de mult pe ogorul muncii românești.

In șesul câmpiei bogate care se întinde la poalele dealurilor dela Florica și Pitești, — ținut de sănătoase tradiții și de îndreptățită mândrie românească, — vizitatorul, oricât de prevenit, are surpriza de a da pe neașteptate de cea mai autentică așezare boierească, cu ziduri înalte de cărămidă și, în cele patru colțuri, cu foișoare de pază, cu o intrare frumos boltită, deasupra căreia se înalță un foișor, în vechiu stil românesc, amintitor al unei pagini dureroase din viața neamului nostru.

Este foișorul, reconstruit, în care a stat închis Tudor Vladimirescu, după ce fusese prins, cu fanariotă viclenie, de către căpitanul Iordachi Olimpiotul, unealta lui Ipsilanti.

In foișor, portretul Domnului Tudor, poarta casei lui din Vladimirești, straie, chilimuri și icoane ale timpului îți dau fiorul tragicei întâmplări și sentimentul că retrăești primul pas al calvarului aceluia care, la 1821, ridicase steagul răzvrătirii și al însetatei lupte pentru libertatea românească.

De pe cerdacul, care înconjoară acest foișor, vezi într'o parte a intrării casa, acoperită cu șindrilă frumoasă după modelul autentic găsit de restauratori, care a fost școala „în limbă românească", ctitorită pe la 1827 de către Dinicu Golescu, boierul plin de duh nou patrioticesc, care călătorise în străinătăți, însemnase cu durere depărtarea dintre starea noastră înapoiată și civilizația din Austria și Italia și, ca semn și început de propășire, întemeiase această „școală slobodă obștească, unde pot merge fiii nobleții, ai norodului și măcar și robi, pământeni și streini". Este școala care, după începutul din 1818 al lui Gh. Lazăr, în spiritul acestuia, ba chiar și cu prezența și ajutorul lui Heliade Rădulescu și al ardeleanului Aron Florian, mărturisia acum mai bine de un veac, râvna înaltă și generozitatea acelui boier român care scrisese „Insemnările" călătoriilor sale în Apus, nu numai cu durere pentru ai săi, dar, mai ales, cu bărbătească hotărâre de a contribui prin fapte la ridicarea neamului său.

De cealaltă parte a foișorului, vezi „casa cu șase odăi", clădită de Banul Radu Golescu, pentru săracii satului; un fel de azil, între ale cărui ziduri „s'a urmat" o vreme și școală pentru copiii sătenilor.

In mijlocul curții, mare de câteva hectare, mărginită de ziduri și foișoare, cu, pe toate laturile sale, acareturi, odăi pentru oaspeți și slujitori, grajduri, bucătării și „baie turcească", se înalță conacul boieresc: casă bătrână și spațioasă, cu ziduri groase, odăi largi, cerdac împodobit cu glicine și, în mijloc, cu un etaj de lemn, un fel de foișor central, azi muzeu cu prețioase mărturii ale vremii.

In acest bătrân conac reînvie azi sufletul și viața generațiilor trecute, din cărți și brisoave, mobilier și covoare, flori și podoabe felurite, toate adunate cu pricepere și cu gust întocmite. Retrăești în spațiul acestor încăperi, prin ale căror ferestre vezi în apropiere dealurile Floricăi, coamele copacilor bătrâni cari străjuesc șoseaua și, de cealaltă parte, lunca bogată a Argeșului, nu numai istoria unei familii boierești dar și atâtea momente luminoase ale istoriei noastre.

Conacul, ca și biserica apropiată, sunt ctitoria marelui vistier Stroe Leurdeanul, pe la mijlocul veacului al 17-lea, sub

(Continuare in pag. 2-a)